

1054 Budapest, Alkotmány u. 5.

Levélcím: 1391 Budapest 62. Pf.: 211.

Telefon: (06-1) 472-8865

Ügyszám: VJ/8/2020.

Iktatószám: VJ/8-31/2020.

Betekinthető változat!

A Gazdasági Versenyhivatal eljáró versenytanácsa az Ormai és Társai CMS Cameron McKenna Nabarro Olswang LLP ügyvédi Iroda (1053 Budapest, Károlyi utca 12., eljáró ügyvédek: dr. P. D., dr. Sz. Sz.) által képviselt **Magyar RTL Televízió Zrt.** (1222 Budapest, Nagytétényi út 29.) által – a VJ/8-21/2020. számú eljárási bírságot kiszabó vizsgálói végzéssel szemben – benyújtott VJ/8-29/2020. számú fellebbezése tárgyában meghozta az alábbi

v é g z é s t .

Az eljáró versenytanács a vizsgálók VJ/8-21/2020. számú, eljárási bírságot megállapító végzését helybenhagyja.

A végzéssel szemben a kézhezvételtől számított nyolc napon belül közigazgatási per indítható. A keresetlevelet a Gazdasági Versenyhivatalnál kell benyújtani, elektronikusan az erre rendszeresített űrlap¹ használatával, mely a Gazdasági Versenyhivatal honlapján érhető el. A Gazdasági Versenyhivatal a keresetet az ügy irataival együtt továbbítja a közigazgatási perre hatáskörrel és illetékességgel rendelkező Fővárosi Törvényszéknek. A törvényszék eljárásában a jogi képviselet kötelező.

I n d o k o l á s

I.

Előzmények

1. A Gazdasági Versenyhivatal (a továbbiakban: GVH) 2020. március 2-án VJ/8/2020 számon versenyfelügyeleti eljárást indított, tekintettel arra, hogy a Kúria Kf.IV.38.095/2018/10. számú döntésében új eljárás lefolytatására kötelezte a GVH-t a Magyar RTL Televízió Zrt. (a továbbiakban: M-RTL, vagy Kérelmező) és a Central Digitális Média Kft. közötti, VJ/87/2016. számon vizsgált összefonódás tárgyában.
2. A Kérelmező adatszolgáltatásával összefüggésben a vizsgálók a kérelmezővel szemben 20.000.000 Ft, azaz húszmillió forint eljárási bírságot szabtak ki a VJ/8-21/2020. számú végzéssel.

¹ http://www.gvh.hu/data/cms1041089/GVH_gvh_k01_19_01.jar

3. A VJ/8-21/2020. számú eljárási bírságot kiszabó végzés közlésére elektronikus kézbesítés útján került sor, azt a letöltési tanúsítvány tanúsága szerint 2020. június 15-én töltötték le, így a fellebbezési határidő 2020. június 23-án járt le.
4. A fellebbezést a Kérelmező 2020. június 23-án, elektronikus úton küldte meg a GVH számára, mely dokumentumot a hivatal 2020. június 24-én töltött le. A Kérelmező a fellebbezési irat mellékleteként benyújtotta a 3000 Ft-os illeték banki átutalással történő megfizetését igazoló dokumentumot.
5. A vizsgálók a fellebbezési eljárás iratait 2020. június 25-én terjesztették a Versenytanács elé.

II.

A megtámadott végzés

A végzés I. tényállási része

6. A megtámadott VJ/8-21/2020. számú végzés (továbbiakban: Végzés) indokolásának I. része ismerteti az eljárási bírság kiszabásának előzményeit.
7. Az M-RTL a 2016. szeptember 23. napján kötött Üzletrész Átruházási Szerződéssel (a továbbiakban: Szerződés) megvásárolta a Central Digitális Média Kft. üzletrészei 30 százalékát, mely az összefonódás végrehajtását követően irányítási jogot biztosít számára. A jelen végzésben a GVH CDM rövidítés alatt a korábbi Central Digitális Média Kft. eszközeit és portfólióját, a korábban általa üzemeltetett online felületeket érti. A Central Digitális Média Kft. 2019. december 31-én beolvadással megszűnt, jogutódja a Central Média csoport Zrt.
8. Az M-RTL az RTL Klub kereskedelmi televízió csatorna műsorszolgáltatója és üzemeltetője, valamint az M-RTL értékesíti a csatorna és több más televízió csatorna reklámidejét is. Az M-RTL továbbá működteti a www.rtl.hu online portált, amely shortform videókat tartalmaz marketing célból, illetve alkalmi jelleggel filmjogokat értékesít más műsorszolgáltatók részére.
9. A CDM számos online felületet (többek között pl.: Startlap.hu, 24.hu, NLCafe.com, HaziPatika.com, Vezess.hu, Hirstart.hu, Citromail.hu és SegmentAd) üzemeltet, melyek hirdetési felületét értékesíti.
10. A vizsgálat 2020. március 6-án kiadott VJ/8-1/2020. számú adatkérő végzéssel kereste meg az M-RTL vállalkozást. Az adatkérő végzés kiküldésére azért került sor, hogy a vizsgálat – törvényben előírt kötelezettségének megfelelően – hatályos információk alapján tudja elbírálni az összefonódást, vagyis valós képet kapjon a tranzakció állásáról, a részes felek piaci helyzetéről és az érintett piacok, valamint az azon vett piaci részesedések alakulásáról. Az adatkérő végzésben a vizsgálat kérte, hogy az M-RTL töltsse ki a bejelentések benyújtásához szükséges űrlapot, valamint válaszolja meg az ezen űrlap kitöltési útmutatójának „Részletes piacelemzés” elnevezésű részében található kérdéseket. Ezen felül bekérésre került minden, a tranzakció és annak versenyhatásait, valamint az érintett piacot bemutató dokumentum.
11. Az adatszolgáltatás teljesítésére a végzésben megállapított határidő 2020. április 5. napja volt. Az M-RTL 2020. április 2-án kelt, a GVH-hoz aznap érkezett beadványában kérelmet terjesztett elő a teljesítésre előírt határidő meghosszabbítása iránt. Kérelme indokolásában előadta, hogy az adatkérő végzésben szereplő kérdések megválaszolásához szükséges információk és adatok összegyűjtése jelentős munkaerő- és időráfordítást igényel, emellett az M-RTL jelezte, hogy a kérdéseket csak több különböző szakterület megkeresésével tudja érdemben megválaszolni, valamint tekintettel a COVID-19 okozta világjárvány következtében megváltozott munkakörülményekre, valamennyi munkafolyamat megnövekedett időigénnyel jár a normál ügyintézéshez képest. Így annak érdekében, hogy megalapozott, a GVH döntését elősegítő választ

tudjanak adni a határidő 45 nappal történő meghosszabbítását kérte. A kérelemben foglaltak alapján a GVH az adatszolgáltatási határidőt további 45 nappal (2020. május 20-ig) meghosszabbította.

12. Az M-RTL adatszolgáltatása 2020. május 21-én érkezett be a GVH-hoz és VJ/8-12/2020. számon került iktatásra. Adatszolgáltatása keretében az M-RTL a hatályos adatok felhasználásával részben kitöltötte a vállalkozások összefonódásának bejelentésére szolgáló űrlapot, bemutatta az egyes piacokra vonatkozó információkat, valamint a piaccal kapcsolatos további dokumentumokat szolgáltatott.
13. Az űrlap 36. oldalán tett nyilatkozata szerint a GVH azon gyakorlata, mely az országos kereskedelmi csatornákat és a kiegészítő kábelcsatornákat egymástól elkülönült piacként határozza meg – a piacon bekövetkezett jelentős változásokra tekintettel – idejétmúlt, azt az iparági gyakorlat egyértelműen meghaladta. Válaszában kiemelte, hogy az M-RTL meglátása szerint reális érintett termékpiac-definícióként a teljes televíziós hirdetési piac merülhet fel. Adatszolgáltatásában az M-RTL úgy nyilatkozott, hogy a GVH eddigi gyakorlata szerinti országos kereskedelmi csatornákon, illetve kiegészítő (kábel) csatornákon keresztül nyújtott hirdetési piacokon vett nézettség alapú piaci részesedések nem tekinthetők megfelelő piacdefinícióknak és mérőszámoknak, valamint a hirdetési piacok esetében a hirdetési árbevétel alapján számított piaci részesedési mutatók sem jellemzik jól a piaci erőviszonyokat. Az adatszolgáltatása mellékleteként benyújtott űrlapban így nem szolgáltatott adatot a már említett piacdefiníciók mentén, a hirdetési piacokon elért árbevételi adatokra és az ezekből számított piaci részesedési mutatókra sem.
14. Továbbá az M-RTL adatszolgáltatásában foglalt információk szerint a Central Digitális Média Kft. 2020. január 1-jétől kezdődően formálisan beolvadt egyedüli irányítójába, a CM Investment Kft.-be, vagyis a vállalkozás megszűnt. Azonban az M-RTL erre tekintettel úgy nyilatkozott adatszolgáltatásában, hogy az összefonódás az eredeti Szerződés és annak struktúrája alapján valósul meg. Nyilatkozata szerint mindez az összefonódás elbírálása szempontjából nem bír jelentőséggel, hiszen a fűzőkontroll eljárások nem egy adott szerződést, hanem az irányításszerzés lehetőségének elbírálását jelentik. Viszont az M-RTL jelezte válaszában, hogy egy közel négy évig tartó bírósági eljárás során életszerűtlen lenne azt feltételezni, hogy az összefonódást megalapozó szerződés, illetve a felek működési formája és köre nem változik, de arra vonatkozóan nem adott egyértelmű választ, hogy a tranzakció végrehajtása tekintetében, milyen lényegi változások következtek be a közel négy év alatt.
15. Mindezekon felül az adatszolgáltatásban benyújtott adatok alapján nem volt megállapítható, hogy a megszerezni kívánt céltársasághoz jelenleg mely aktív online platformok tartoznak, vagyis mi a tranzakció tárgya, és így a céltársasághoz tartozó eszközök és portfólió pontos köre.

A Végzés döntést ismertető része

16. A Végzés szerint a Kérelmező magatartása az eljárásban a valós tényállás feltárásának megkönnyítésére irányult, valamint az eljárás elhúzását eredményezte az alábbiakra figyelemmel.
17. Az eljárási bírság kiszabását alapozza meg a Végzés szerint a GVH-val történő együttműködési kötelezettség önhibából történő megsértése. A bírói gyakorlat² szerint ahhoz, hogy a GVH jogszerű és megalapozott döntést hozhasson az ügy érdemében, az ügy tárgyával közvetett vagy közvetlen összefüggést mutató tények, adatok, információk teljes körű feltárása szükséges, ezt követően kerül a GVH abba a helyzetbe, hogy kiválaszthassa a döntés meghozatalához szükséges

²Főv. Bír. 3.Kpk.45.935/2011/7. számú végzése (Vj/17/2011.).

jogilag releváns tényeket. A tényállás felderítési kötelezettség célja és eszköze annak, hogy a GVH eldönthesse, mely releváns tények és összefüggések azok, melyek alapján az adott döntés meghozható.

18. Figyelemmel az adatszolgáltatási kötelezettséggel összefüggésben kiszabott eljárási bírságról szóló 13/2017. számú közleményben (a továbbiakban: „Közlemény”) foglaltakra, kijelenthető, hogy a GVH az eljárási bírság kiszabásának jogalapja, keretei között az eljárás elhúzására, illetve a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányultság körében vizsgálja az eljárási kötelezettségek önhibából történő megszegését, azaz az eljárást akadályozó magatartás szubjektív oldalát.

A valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányuló magatartás kapcsán a Végzés az alábbiakat rögzítette:

19. A Közlemény 18. pontja szerint az eljárás adott szakaszában a kötelezett nem veheti át a hatóság jogkörét annak megítélésére, hogy az eljárás szempontjából milyen adatok a relevánsak³, sőt, a hatóság kizárólagos hatáskörébe tartozó tényállás-tisztázási kötelezettség okán az ügy vizsgálati szakaszában a bíróság sem foglalhat állást az adatszolgáltatás indokoltsága kérdésében.⁴
20. A Közlemény 38. pontja szerint a valós tényállás felderítésének megghiúsítására irányultság akkor állapítható meg, ha a kötelezett egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tesz, vagy jobb tudomása ellenére, illetve alapos ok nélkül nem teljesítette megfelelően vagy megtagadta az adatszolgáltatást. A bírói gyakorlat által kimunkált értelmezés szerint az adatszolgáltatásra kötelezett alapos ok nélkül tagadja meg vagy nem teljesíti megfelelően az adatszolgáltatást többek között, ha a kötelezett nem teljes körű nyilatkozatot tesz, valamely körülményt elhallgat; vagy a feltett kérdések sürgősségére, irrelevanciájára hivatkozik.
21. A Végzés szerint az I. részben leírtak alapján megállapítható, hogy a GVH adatkérő végzésében a tranzakció kapcsán az összefonódás-bejelentésekre vonatkozó űrlap kitöltésére, valamint az űrlap útmutatójának „Részletes piacelemzés” elnevezésű részében található kérdések kitöltésére hívta fel az M-RTL-t, tekintettel arra, hogy a CDM megszerzésével megvalósuló összefonódás vizsgálata vonatkozásában a Kúria ítéletével a GVH-t új eljárás lefolytatására utasította.
22. Az M-RTL adatszolgáltatásában – arra hivatkozva, hogy a televíziós hirdetési piac tekintetében a GVH korábbi, a VJ/66/2011. ügyben kialakított gyakorlata időközben elavult, így azt nem tekinti reális piacdefiníciónak az összefonódás vizsgálata szempontjából – az űrlapban nem tért ki a televíziós hirdetési piac ilyen szempontú szegmentációjának kérdéseire, továbbá ilyen bontás mellett az űrlapban nem szolgáltatott sem nézettség, sem pedig árbevétel alapján számított nézettségi adatokat.
23. A tényállási részben előadottak alapján továbbá az M-RTL adatszolgáltatásában a feleknek az érintett piacon elért részesedését árbevétel alapján számítva egyáltalán nem mutatta be.
24. A Végzés ezzel összefüggésben megjegyezte, hogy a tényállás feltárási tevékenységéhez szükséges, lényeges adatok minden bizonnyal az M-RTL rendelkezésére állnak, a vállalkozás maga sem hivatkozott arra beadványában, hogy a kért adatok ne állnának a rendelkezésére. Azokat saját nyilatkozata szerint is azért nem nyújtotta be, mert álláspontja szerint árbevételi alapon a televíziós hirdetési piac tekintetében nem lehet megbecsülni a piaci részesedéseket, a nézettségi adatokat pedig azért nem nyújtotta be a GVH korábbi gyakorlatának megfelelő, országos kereskedelmi csatornák, illetve kiegészítő csatornák szerinti bontásban, mivel ezzel nem ért egyet.
25. Ahogyan a fentiekben hivatkozott Közlemény is megfogalmazza, az a tény, hogy az adatszolgáltatásra kötelezett szerint egyes adatok sürgősségtelenek, irrelevánsak, még nem mentesíti

³ FKMB 35.Kpk.45.874/2013/8. számú végzése (Vj/23/2011.).

⁴ Főv. Bír. 16.Kpk.45.835/2009/4. számú végzése (Vj/42/2009.).

az adatszolgáltatásra kötelezettet a válaszadási kötelezettség alól. Így az, hogy a válaszadó indokolatlanul leszűkítette a piacdefiníció meghatározásához szükséges adatokra vonatkozó információk körét, a GVH álláspontja szerint megalapozza a tényállás feltárásának megghiúsítására törekvést. A Végzés emellett kiemeli, hogy egy az M-RTL-hez hasonló professzionális cégnek tisztában kell lennie a feltett kérdések lényeges voltával, amennyiben pedig mégis kétely merül fel benne az adatkérő végzés kérdéseinek, vagyis az azok alapján szolgáltatandó adatok körének értelmezésével kapcsolatosan, akkor felvehette volna a kapcsolatot az ügy vizsgálóival.

26. Emellett a Végzés kiemelte, hogy az M-RTL – ahogyan az az adatszolgáltatásából kitűnik – teljes mértékben tisztában van azzal a ténnyel, hogy a GVH korábbi gyakorlatában milyen piacdefiníció mellett vizsgálta a jelen ügyben érintett piacot. Az M-RTL ezen túlmenően azzal is tisztában kellett, hogy legyen, hogy a hiányzó adatokat a GVH az összefonódás szempontjából jelentősnek tekinti. Hiszen a jelen ügyet megelőző VJ/87/2016. eljárásban benyújtott űrlapban például kifejezetten hivatkozott arra, hogy a televíziós hirdetési piac esetében a nézettség alapú részesedési adatokat az országos kereskedelmi csatornák és kiegészítő csatornák szerinti bontásban a GVH előzetes egyeztetésen elhangzott kifejezett kérésére nyújtja be, ahogy azzal is tisztában kellett lennie, hiszen maga is hivatkozott a GVH-nak a piacokat érintő versenyfelügyeleti eljárásokban hozott döntéseire, hogy a hirdetési piacok esetében a GVH minden esetben vizsgálta a piaci részesedések alakulását árbevétel alapon is.
27. Mindezek mellett a vizsgálat meglátása szerint az adatszolgáltatásra kötelezett nem teljesítette megfelelően az adatszolgáltatást abban a tekintetben sem, hogy válaszában egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett, ezáltal az általa benyújtott adatok alapján nem lehet pontosan megállapítani, hogy mely vállalkozás rendelkezik irányítási joggal az összefonódás tárgyát képező online portfólió felett, vagyis mely vállalkozás, illetve vállalkozásrész tekinthető az összefonódás céltársaságának.
28. A Végzés megjegyezte továbbá, hogy a VJ/8-1/2020. számú adatkérő végzés 2020. március 6. napján került kiküldésre, melynek válaszadási határideje 30 nap volt. Ezen határidő került további 45 nappal meghosszabbításra az ügyfél kérelmére, mely határidő kellően hosszú ahhoz, hogy egy vállalkozás körültekintően megvizsgálhassa a GVH eddigi gyakorlatát, és ennek megfelelően adja meg válaszait.
29. Fentiek alapján tehát az M-RTL-nek bizonyíthatóan tudomása kellett, hogy legyen arról, hogy a kért adatok az összefonódás vizsgálatára indított eljárásban lényegesnek minősülnek, így az a magatartása, hogy a VJ/8-1/2020. sz. adatkérés teljesítése kapcsán alapos ok nélkül nem teljesítette megfelelően az adatszolgáltatási kötelezettségét, a valós tényállás megghiúsítására irányult.

Az eljárás elhúzásának eredményezése kapcsán a Végzés az alábbiakat rögzítette:

30. A Közlemény 40-41. pontjaiban hivatkozott következetes bírói gyakorlat szerint *„Az eljárás elhúzása, illetve a tényállás-feltárás megghiúsulása, mint eredmény tekintetében közös, hogy a megbírságolt magatartása és az eljárás elhúzása, illetve a tényállás feltárásának megghiúsulása, mint eredmény között ok-okozati összefüggésnek kell fennállnia. Az eljárás elhúzását eredményezi különösen, amikor a kötelezett az adatszolgáltatási kötelezettségnek nem tesz eleget határidőben, ehhez kapcsolódóan a kötelezett magatartása folytán további eljárási cselekmények (pl. újabb adatkérés, jogsegély kérelem kiküldése, meghallgatások elrendelése) foganatosítása válik szükségessé. Ebben az esetben a magatartás e célra irányultságának külön megállapítása nem szükséges.⁵ Amennyiben tehát a magatartás következtében megvalósul az eljárás elhúzása, az eljárási bírság kiszabható, függetlenül attól, hogy az adott magatartás ténylegesen az eljárás*

⁵ Főv. Bír. 7.Kpk.45.029/2010/4. számú végzése (Vj/93/2009.), 7.Kpk.45.059/2010/2. számú végzése (Vj/93/2009.), ill. 3.K.45.710/2011/2. számú végzése (Vj/114/2010.).

elhúzására irányult-e. Ugyanakkor a magatartás és az eredmény közötti ok-okozati összefüggés fennálltának követelményére tekintettel szükséges az is, hogy az adott magatartás miatt ténylegesen is bemutatható módon később kerülhet csak sor bizonyos eljárási cselekmények megtételére”.⁶

31. Azon túl, hogy az M-RTL magatartása a valós tényállás megghiúsítására irányult, a vizsgálat álláspontja szerint az eljárás elhúzását is eredményezte, és emiatt a GVH további feltárási cselekmények elvégzésére fog kényszerülni.
32. A Végzés szerint az I. tényállási részben írtak alapján megállapítható, hogy az M-RTL adatszolgáltatásában ellentmondó nyilatkozatot tett arra vonatkozóan, hogy a korábbi Central Digitális Média Kft. időközbeni jogutódlással való megszűnése miként érinti az összefonódás alapjául szolgáló, 2016-ban kötött adásvételi szerződést, amelynek tárgya e vállalkozás feletti irányítás megszerzése volt. Az adatkérő végzésre adott válasz alapján a vizsgálat szerint nem dönthető el egyértelműen az összefonódás tartalma, így az, hogy pontosan milyen típusú összefonódás jönne létre, azaz, hogy a korábbi CDM portfólióba tartozó online felületek, mint vállalkozásrész megszerzésére kerülne sor, vagy pedig azokat egy új társaságba kívánja a Central Média csoport Zrt. kiszervezni. A fenti bizonytalanság egyben azt is jelenti, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján nem állapítható meg az sem, hogy pontosan milyen online felületeket szerezne meg az M-RTL az összefonódás révén. Így mindezen kulcsfontosságú adatok beszerzése érdekében a GVH-nak újbóli eljárási lépéseket kell megtennie, melyek az eljárás további elhúzását eredményezik
33. Az M-RTL-nek, mint professzionális piaci szereplőnek, aki ráadásul az eljárásban jogi képviselővel is rendelkezik, tisztában kell lennie azzal, hogy az összefonódás vizsgálata ezen információk hiányában nem végezhető el, ezáltal további időigényes eljárási lépésekre kényszerül a hivatal.
34. Mivel az M-RTL a tranzakció tartalmára vonatkozóan ellentmondásos nyilatkozatokat tett adatszolgáltatásában, így a GVH-nak az M-RTL magatartása következtében újabb adatkérésben kell megkeresnie ennek tisztázása érdekében. Emellett mindaddig, míg a tranzakció tartalma nem kerül tisztázásra, a GVH nem tud intézkedni Médiatanács szakhatósági állásfoglalása beszerzése iránt sem, hiszen a megszerzendő felületek pontos körének tisztázása a szakhatósági eljárás vizsgálatának is alapját képezi.
35. Megállapítható tehát, hogy a GVH az M-RTL adatszolgáltatásának ellentmondásossága miatt nem tudott intézkedni a Médiatanács megkereséséről, mivel azt megelőzően további eljárási cselekmények foganatosítása vált szükségessé. Ennek fényében a Végzés szerint kijelenthető, hogy az M-RTL magatartása és az eljárás elhúzódása mint eredmény között megállapítható az ok-okozati összefüggés.

Az eljárási bírság mértéke kapcsán a Végzés az alábbiakat rögzítette:

36. Az M-RTL esetében a 2019. évre vonatkozóan nem áll rendelkezésre hiteles adat, így a bírság maximuma tekintetében a vizsgálat a Tpv. 78. § (2) bekezdésének megfelelően a vállalkozás utolsó, hitelesen lezárt üzleti évben (2018-ban) elért árbevételét vette figyelembe. Az M-RTL nettó árbevétele 2018-ban 32.768,37 millió forint volt, így a Tpv. 61. § (3) bekezdése értelmében az eljárási bírság legmagasabb összege a 327,68 millió forint.
37. Az eljárási bírság összegének meghatározásakor a vizsgálat a Tpv. 61. § (6) bekezdésének megfelelően a jogellenes magatartás súlyát, az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait, valamint az eljárási bírságnak ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén az előző bírságolások számát és mértékét vette figyelembe.

⁶ Főv. Bír 7.Kpk.45.029/2010/4 számú végzése (Vj/93/2009.).

38. A jogellenes magatartás súlya körében a vizsgálat – összhangban a Közlemény 66. pontjában foglaltakkal – súlyosító körülményként vette figyelembe, hogy az M-RTL magatartása valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, és a kötelezett magatartása az eljárás elhúzását is eredményezte, mivel a kötelezett magatartása miatt a GVH nem tudott még intézkedni a szakhatóság megkeresése iránt, így nem csak a GVH, de a Médiatanács is akadályozva van abban, hogy a döntését mielőbb meghozhassa.
39. A Végzés megjegyezte, hogy az összefonódások vizsgálata során kiemelkedő jelentősége van az ügyfelek együttműködésének, mivel az összefonódások vizsgálata jelentős időnyomás alatt zajlik, az elvégzendő elemzések és vizsgálatok ugyanakkor (különösen a teljes körű eljárásokban) nagyon összetettek és időigényesek, miközben a vizsgálat elsődleges és kimagaslóan legfontosabb alapja az ügyfelek által szolgáltatott adat és információ. Ebből fakadóan az összefonódások vizsgálatára irányuló versenyfelügyeleti eljárások esetében a vizsgálat szerint a jogellenes magatartás körében kiemelt fokkal veendő figyelembe, ha az ügyféli státuszban lévő társaságok adatszolgáltatási kötelezettségük ellenére hiányos, nem teljes körű adatot és információt nyújtanak be a GVH számára.
40. A jogellenes magatartás súlya körében a vizsgálat figyelembe vette továbbá, hogy a kért adatok más forrásból nem, vagy csak jelentős nehézség árán szerezhetők be, valamint hogy az M-RTL az adatszolgáltatási kötelezettségét annak ellenére nem teljesítette megfelelően, hogy annak teljesítésére – kérelmére – határidő-hosszabbítást kapott.
41. A jogellenes magatartás súlya körében a GVH ugyanakkor enyhítő körülményként vette figyelembe, hogy az M-RTL csak részben nem teljesítette adatszolgáltatási kötelezettségét.
42. Az M-RTL vagyoni helyzete, jövedelmi viszonyai körében a vizsgálat a vállalkozás nyilvánosan elérhető, több évre visszamenőleg megtekinthető beszámolóí alapján megállapította, hogy az egy stabil pénzügyi helyzetű, tőkeerős vállalkozás.
43. A jelen eljárásban az M-RTL-lel szemben korábban még nem került sor eljárási bírság kiszabására, így a Végzés megállapította, hogy a Tptv. 61. § (6) bekezdés c) pontjában szereplő szempont nem releváns.
44. A fenti szempontokat egyenként és összességében értékelve az eljárási bírság mértékét a vizsgálók 20 millió Ft-ban állapították meg, ami a kiszabható bírságmaximumnak összesen 6,1%-a.

III.

A fellebbezés

45. Az M-RTL a 2020. június 24-én érkezett, VJ/8-29/2020. számon iktatott beadványában fellebbezést terjesztett elő, amelyben
- (i) Elsődlegesen kérte, hogy a vizsgálók az Ákr. 119. § (1) és (2) bekezdése alapján saját hatáskörben vonják vissza a Végzést annak jogszabálysértő jellegére, illetve ellenérdekű ügyfél hiányára tekintettel.
 - (ii) Másodlagosan kérte, hogy amennyiben a Gazdasági Versenyhivatal elsőfokon eljáró szerve az elsődleges kérelmüknek nem adna helyt, a Versenytanács az Ákr. 119. § (5) bekezdése alapján semmisítse meg a Végzést annak jogszabálysértő jellegére tekintettel.
 - (iii) Harmadlagosan kérte, hogy amennyiben a Versenytanács sem az elsődleges, sem a másodlagos kérelemnek nem adna helyt, úgy az Ákr. 119. § (5) bekezdése alapján semmisítse meg a Végzést, és utasítsa a vizsgálókat új eljárás lefolytatására a jelen fellebbezésben foglaltaknak megfelelő iránymutatással.

Általános észrevételek

46. Az M-RTL bevezető észrevételeiben kiemelte, hogy - a VJ/87/2016. számú eljáráshoz hasonlóan - a jelen versenyfelügyeleti eljárás során is a lehető legteljesebb együttműködésre törekedett és jelenleg is törekszik, hiszen a GVH-val közös érdeke a feleknek is az eljárás minél gyorsabban történő sikeres lezárása. Ugyan a jelen megismételt eljárásra egy peres jogvita eredményeként került sor, ezen körülmény nem befolyásolja azt a tényt, hogy az Összefonódás tartalmának versenyjogi értékelésében (ti. versenyhatások elemzése) a GVH és az M-RTL között nem merült fel lényegi véleményeltérés. Ennek jelentőségét az adja, hogy az ilyen eljárástípusok esetében - szemben egy eleve jogsértés elkövetésének gyanújára induló kartell vagy erőfölényes vizsgálattal - fordított helyzetből indul az eljárás, és sokkal inkább beszélhetünk „közös munkáról”, mintsem ellenérdekű felek viszonyáról. Erre (is) tekintettel értetlenül áll a kiszabott szankció előtt, hiszen az eljárási bírság célja a nem együttműködő vállalkozások rábírása volna a megfelelő adatszolgáltatásra, amely a jelen esetben eleve fogalmilag kizárt. Ezt bizonyítja a VJ/87/2016. számú eljárásban tanúsított folyamatos együttműködési szándék, a jelen megismételt eljárás úrlapjának teljeskörű kitöltése, valamint az M-RTL legújabb adatszolgáltatása is, amelyben gyakorlatilag postafordultával válaszolta meg a Tisztelt Versenyhivatal tisztázó jellegű kérdéseit.
47. Az M-RTL szerint a tényleges bírságkiszabási okok kapcsán is súlyos elvi aggályok merültek fel. A Végzés ugyanis nem tartalmaz konkrét hivatkozást a tekintetben, hogy az M-RTL esetlegesen mely kérdésre ne válaszolt volna megfelelően, amely súlyosan korlátozza a védekezéshez, valamint a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogait. A Végzés továbbá mindkét állítólagos jogsértési kategória esetén olyan indokolást tartalmaz, amely vélemény típusú adatszolgáltatást minősít jogsértőnek. Az M-RTL szerint álláspontja minden további magyarázat nélkül, pusztán ezen körülmény alapján is egyértelművé válik a Végzés jogsértő jellege, hiszen a közigazgatási eljárásokban is érvényesülnie kell azon alapelvnek, hogy az álláspontok különbözősége önmagában nem vezethet joghátrányhoz, különösen nem vagyoni jellegű szankcióhoz.
48. Az M-RTL álláspontja szerint a Végzés több szempontból is jogellenes, illetve iratellenes.

Az eljárás elhúzásával kapcsolatos észrevételek

49. Fellebbezésében kifejtettek szerint jelen eljárásban nem értelmezhető az eljárás elhúzása. A kérelemre indult fúziós eljárásokban az eljárás alá vontak érdeke eleve az, hogy minél korábban befejeződjön az eljárás. Emellett az ügy maga közel négy éve húzódik mind a GVH, mind a bírósági eljárás következtében. Jelen esetben – feltéve, de nem megengedve, hogy az úrlap hiányosságai „felesleges” visszakérdezést eredményeztek volna, amit a Társaság vitat – a GVH öt nap várakozás miatt szankcionálta húsz millió forinttal az M-RTL-t, miközben az közel négy éve várakozik a GVH jogerősen megállapított jogsértése miatt.
50. Álláspontja szerint a teljes körű eljárásnak – mely szintűgy kifejezetten időigényes - pontosan az lenne a célja, hogy az úrlap alapján felmerülő további kérdéseknek teret adjon. Egy ellenkező értelmezés ugyanis ad absurdum oda vezetne, hogy a GVH egy kezdeti általános adatkérés követően minden esetben eljárási bírság kíséretében tenné fel további adatkérő végzéseit. Különösen igaz ez jelen eljárásban, ahol a bírság kiszabására bármilyen visszakérdezés vagy előzetes jelzés nélkül, egy több száz oldalnyi elemzést és adatot tartalmazó adatszolgáltatást követően került sor.
51. Minden olyan esetben kizárható az eljárás elhúzása (mint eredmény), amennyiben a hatóság az adott időszak alatt egyéb eljárási cselekményeket folytathat, megkereshet harmadik feleket azok adatszolgáltatása érdekében vagy akár csak a rendelkezésére álló tetemes adatmennyiség alapján

belső (közgazdaságtani) elemzést végezhet.⁷ Jelen esetben a Végzés pusztán a Médiatanács megkeresését azonosította el nem végezhető eljárási cselekményként. Ez a hivatkozás ugyanakkor eleve hibás, mivel a Médiatanács önálló elemzést folytat a média sokszínűségének vizsgálata kapcsán, elért adatok alapján (amelyek az Úrlapban rendelkezésre álltak), miközben a korábbi eljárásból a Médiatanács szintén tökéletesen ismerheti az Összefonódásban részes feleket, illetve a tényállás tisztázása érdekében akár maga is kötelezheti adatszolgáltatásra a társaságot.⁸

52. Ezen túlmenően ugyanakkor még a Médiatanács megkeresésének esetleges csúszása (amelyet az M-RTL vitat) sem állhat közvetlen ok-okozati összefüggésben az eljárás abszolút elintézési idejével mindaddig, amíg a GVH más vizsgálati cselekmény lefolytatásában nem volt akadályozva.⁹ Ilyen akadály fennállására ugyanakkor a Végzés még csak nem is utalt. Mindezen megközelítés még akkor is igaz, amennyiben az adott időszak alatt a GVH valóban nem végzett volna egyáltalán vizsgálati cselekményeket, ugyanakkor minden kétséget kizáróan elvethető volna az eljárás elhúzódásának lehetősége (mint eredmény) például abban az esetben, amennyiben más adatkérés is folyamatban lett volna a visszakérdezés öt napos időszakában.

A rendelkezésre álló adatokkal kapcsolatos észrevételek

53. Fellebbezésében kiemelte az M-RTL, hogy a GVH-nak eddig is rendelkezésére állt minden, az ügy elbírálásához szükséges adat, illetve az általa hiányolt adatokat további matematikai műveletekkel elérhette volna. Meglátása szerint jogsértő a GVH azon rendelkezése, mely szerint az M-RTL abból az okból került megbírságolásra, hogy a piacdefinícióval kapcsolatos véleménye nem egyezik a GVH álláspontjával. Emellett hangsúlyozta, hogy a hiányolt alternatív piaci részesedések könnyűszerrel (ti. egy összeadás és egy osztás segítségével) kiszámíthatók a GVH számára rendelkezésre bocsátott, teljes piacot érintő adatsorokból.
54. Az M-RTL álláspontja szerint sem a Végzés rendelkező részéből, sem annak indokolásából nem állapítható meg egy értelműen, hogy a GVH mely kérdéseit ne válaszolta volna meg megfelelően az M-RTL. A valós tényállás feltárásának megghiúsítása kapcsán az alábbi két fő indok volt kiolvasható a Végzésből. Egyrészt, hogy az M-RTL nem bocsátotta rendelkezésre a GVH korábbi joggyakorlatában alkalmazott piacdefiníció szerinti piaci részesedési adatokat (különösen „az úrlapban nem szolgáltatott sem nézettség, sem pedig árbevétel alapján számított nézettségi adatokat”), másrészt az Úrlap alapján nem dönthető el az összefonódás tartalma. Ezeket az állításokat az M-RTL súlyosan iratellenesnek és jogszabálysértőnek tartja az alábbiak szerint.
55. Az M-RTL álláspontja szerint megfelelően kitöltötte az Úrlap piacdefiníciós kérdéseit. Kiemelte, hogy az Úrlap nem tartalmaz olyan kérdést, amelynek megválaszolását a Végzés hiányolja, hiszen abban sem az árbevétel alapú piaci részesedések, sem a szűkebb piacdefiníciók (ti. országos és egyéb kábelcsatornák) szerinti nézettség alapú piaci részesedések nincsenek explicit módon nevesítve. Az Úrlap ezzel szemben az ilyen típusú kérdéseknél minden esetben akként fogalmaz, hogy „a legmegfelelőbbnek tartott” mérőszám szerint vagy „a reálisan szóba jövő, kapcsolódást eredményező termékpiac-definíciókat” érintően szükséges megadni a piaci adatokat.¹⁰
56. Mindez tehát röviden azt jelenti, hogy a Végzés valamennyi, ezen témakör kapcsán felvetett (hiányolt) adatsora egyedi piacelemzésen és ennek kapcsán szükségszerűen bizonyos szubjektív értékítéleten alapul, amelynek vélemény típusú megválaszolása esetén értelmezhetetlen hibáról vagy hiányosságról beszélni. Az Úrlap alapvető logikájával is ellentétes ezen megközelítés, hiszen

⁷ Ld. a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 33.Kpk.46.318/2014/7. számú végzését, miszerint a hatóság „nem alapíthatja arra a döntését, hogy az az eljárás elhúzását eredményezte, ha egyébként ettől a magatartástól is függetlenül az eljárást még nem lehetett befejezni”

⁸ Ld. a médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény 155. § (3) bekezdését.

⁹ Ld. a Fővárosi Bíróság 11.Kpk.45.811/2009/4., 16.Kpk.45.835/2009.4. és 2.Kpk.45.036/2009/8. számú végzéseit.

¹⁰ Ld. az Úrlap V.6. pontját, valamint részletes piacelemzési fejezetének 47. és 56. pontjait.

annak nem az a célja, hogy egyetlen univerzális lefedettségű dokumentumként megválaszoljon valamennyi elméletileg elképzelhető kérdést, hanem hogy kiindulópontként szolgáljon egy versenyfelügyeleti eljárás részletes további elemzéséhez és adatgyűjtéséhez. Ebből a szempontból az M-RTL ügydöntő bizonyítéknak tartja a GVH teljes körű eljárást elrendelő végzését álláspontja alátámasztásához, amelyben a GVH maga erősítette meg, hogy éppen a piacdefiníciós kérdések bonyolultsága indokolja a további részletes vizsgálat és piacelemzés elrendelését: „Mindezek alapján tehát az összefonódás kapcsán nem teljesül a 7/2017. közlemény szerinti információs feltétel, hiszen az érintett termékpiac meghatározása nem egyértelmű”¹¹

57. A fent idézett érvelés tehát egyben azt is jelenti, hogy a GVH annak ellenére szankcionálta az M-RTL alternatív piacdefiníciója szerinti adatszolgáltatást, hogy közben más iratában maga is elismerte annak elméleti létjogosultságát. Ezen válaszok esetében tehát nyilvánvalóan jogszerűtlenül került sor eljárási bírság alkalmazása, hiszen senkit sem érhet hátrányos következmény amiatt, mert a hatóságétól eltérő véleménnyel bír, ugyanúgy ahogy azt sem lehet jogszerűen az eljárás alá vontak terhére róni, ha a kérdésfeltevés nem egyértelmű vagy több módon értelmezhető.¹²
58. Az Űrlapban tényszerűen benyújtott adatsorok kapcsán emellett kiemelendő, hogy az M-RTL adatszolgáltatása valójában lefedte a GVH által hiányolt korábbi piacdefiníció szerinti megközelítést is. A közönségarányon alapuló esetleges szűkebb piacdefiníció kapcsán ugyanis az ott fennálló alternatív piaci részesedések könnyűszerrel (ti. egy összeadás és egy osztás segítségével) kiszámíthatók a GVH számára rendelkezésre bocsátott, teljes piacot érintő adatsorokból.¹³ Az árbevétel alapú számítások kapcsán az M-RTL továbbá általánosságban utal arra, hogy azokból nem lehetséges nézettségi adatokat számolni, ezért a Végzés ezen irányú megállapításai eleve hibásak és jogellenesek. Ettől függetlenül elmondható, hogy árbevétel alapú adatokat is tartalmazott az Űrlap, hiszen a Magyar Reklám Szövetség által készített elemzés adatait is hivatkozta, valamint (becsült) összpiaci adatokat is megadott válaszában. Az eljárási bírság kiszabása tehát nem pusztán jogi érvelését tekintve hibás (jogsértő), hanem valójában eleve iratellenes alapállásokon nyugszik.
59. Az Űrlapban alkalmazott adatrendezési megoldás kapcsán a Társaság továbbá hivatkozik arra a körülményre is, hogy - a Végzés indokolásával ellentétben - hirdetési árbevétel alapú, részletes versenytársi piaci részesedéseket az eredeti űrlap sem tartalmazott. Ezzel ellentétben az állapítható meg, hogy mind a reálisan szóba jövő termékpiacdefiníciók kapcsán, mind a versenytárs piaci részesedések kalkulációja kapcsán jelen Űrlapban is éppen a korábbi megoldását követte az M-RTL, amellyel szemben a GVH korábban semmilyen aggályt nem támasztott¹⁴, így az M-RTL jóhiszeműen, jogszerű magatartásának teljes biztonságában nyújtotta be ismételt válaszait ilyen formában.
60. Hangsúlyozta továbbá, hogy az M-RTL a VJ/87/2016. számú eljárásban részletekbe menően bemutatta a céltársaságot és a vizsgált Tranzakciót is. Meglátása szerint a kúriai döntés arra hívta fel a GVH-t, hogy az M-RTL kérelmét teljes körűen elbírálja, amihez szükséges – a céltársaságra és a Tranzakciót létrehozó szerződésre vonatkozó – adatok rendelkezésre állnak.
61. Az M-RTL álláspontja szerint a VJ/87/2016. számú eljárásban részletesen bemutatta az összefonódást és az azt létrehozó üzlet rész átruházási szerződést. Ezt követően a jelenleg vitatott

¹¹ Ld. VJ/8-16/2020. számú iratot

¹² Ld. a Fővárosi Törvényszék 3.Kpk.45.935/2011/7. számú végzését.

¹³ Ld. az Űrlap 5. számú mellékleteként csatolt, valamennyi televíziós csatorna közönségarányát tartalmazó adatsort.

¹⁴ A Társaság megjegyzi, hogy az országos és helyi kábeltelevíziók piaci felosztásának meghaladottságát a VJ/87/2016. számú eljárás eredeti űrlapjában, illetve egyéb eljárásokban is kifejtette úgy, hogy azokat a GVH egyetlen esetben sem értékelte hiányos vagy nem teljeskörű adatszolgáltatásnak.

Úrlap I. és IV. pontjában szintén részletekbe menően felvázolta, hogy az összefonódás tartalma és struktúrája nem változna (nem is változhat), hiszen a Kúria ítélete a „*felperes kérelmének teljes körű elbírálását (versenyjogi minősítését)*” írta elő a GVH számára a jelen megismételt eljárásban. Ebből következően az M-RTL is kötve van az eredeti kérelemben előadottakhoz, amely a GVH jelenlegi eljárásnak mozgásterét is korlátok közé szorítja mind a vizsgálat tárgya, mind pedig a vizsgált időszak tekintetében. Ennek tükrében pedig érthetetlen, miként merülhetett fel egyáltalán kétely a GVH részéről az összefonódás tartalmát illetően. Ezzel szemben az M-RTL álláspontja szerint az látható, hogy bármilyen esetleges ellentmondás az Úrlapban előadottakkal kapcsolatban valójában nem az M-RTL előadására, hanem pusztán arra a tényre vezethető vissza, hogy az eredeti kérelemhez képest a céltársaság cégformája megváltozott, amely semmiképp sem róható a terhére.

62. A fúziókontroll keretében a „*Gazdasági Versenyhivatal nem egy konkrét szerződést, hanem a Tpvt. szerinti értelemben vett összefonódást engedélyez*”, ami érdemi mozgásteret enged a GVH számára az eredeti kérelemnek megfelelő eljárás lefolytatásához.¹⁵ Ettől függetlenül szintén elmondható, hogy amennyiben a GVH számára valóban kétely merült fel a Kúria ítéletének értelmezése kapcsán az összefonódás tartalmának esetleges változása miatt (ti. céltársaság beolvadása), úgy az ebben az esetben sem tényállításhoz, hanem ismételten vélemény típusú, jogértelmezéshez kapcsolódó kérdés (ti. vállalkozás vagy vállalkozásrész minősítés), így az fogalmilag nem szankcionálható. Az ilyen esetleges kétségek esetében ugyanis a Tpvt. alapján rendelkezésre áll a vizsgálati cselekmények széles spektruma, beleértve a kérelmező újabb megkeresését, amellyel a GVH élt is. Ezen megkeresésére az M-RTL kifejtette további jogi álláspontját, valamint az időközben bekövetkező tényállásbeli fejleményekről is maradéktalanul beszámolt, a fúziós eljárások természetes menete szerint.

A bírság okszerűségével kapcsolatos észrevételek

63. Arra a nem várt esetre, amennyiben a GVH a fentiek ellenére mégis indokoltnak látná eljárási bírság hatályban tartását, az M-RTL kifejtette, hogy a Végzésben megjelölt bírságkalkuláció okszerűtlen módon történt.
64. A bírságkalkulációval kapcsolatosan kiemelte, hogy jogsértően járt el a GVH, mikor olyan súlyosító körülményeket vett figyelembe, melyekre nem lett volna módja, illetve enyhítő körülményeket hagyott figyelmen kívül.
65. Az M-RTL álláspontja szerint nem vehető figyelembe súlyosító körülményként az, hogy az M-RTL magatartása a GVH által feltételezett módon a tényállás feltárásának megghiúsulására irányult és az eljárás elhúzását eredményezte. Ez a körülmény ugyanis a Tpvt. 61. § (1) bekezdése szerint az eljárási bírság kiszabására okot adó indok. Az eljárási bírság kiszabását okozó magatartás pedig önmagában nem szolgálhat súlyosító tényezőként is. A GVH emellett a Végzésben nem támasztotta alá, milyen súlyos fokú elhúzódást eredményezett az eljárás, ahogy azt sem, hogy a hiányzó adatok egyesével miért számítanak kiemelten jelentősnek az összefonódás értékelése szempontjából, így pedig miért alapoznak meg egy súlyosabb fokú jogsértést az alapjogsértéshez képest.
66. A GVH nem vehette volna figyelembe kiemelten súlyosító tényezőként azt sem, hogy az M-RTL adatszolgáltatási kötelezettsége ellenére nem teljesítette megfelelően határidőhosszabbítást követően. A fentebb kifejtettek szerint ugyanis a GVH által ténylegesen feltett kérdésre az M-RTL adatszolgáltatási kötelezettségének fényében teljes körűen válaszolt.

¹⁵ Ld. a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsának a Tpvt.-vei kapcsolatos elvi jelentőségű döntései 2014 (egységes szerkezetben a korábbi években kiadott elvi jelentőségű döntésekkel) 28.2 pontját.

67. A fentiekhez hasonlóan az sem számíthatna kiemelten súlyosító körülményként, hogy a hiányolt adatokat a GVH más forrásból nem, vagy csak jelentős nehézségek árán szerezhette volna be. A fentebb bemutatottak szerint ugyanis a (nem kért) adatok a GVH rendelkezésére álltak, vagy azok elérhetők voltak egyszerű matematikai műveletekkel.
68. A GVH továbbá elmulasztotta megfelelő súlyú enyhítő körülményként figyelembe venni, hogy az M-RTL nagyfokú és teljes körű együttműködést tanúsított a VJ/87/2016. számú eljárásban, valamint a megismételt eljárásban megkövetelt teljes űrlap kitöltését is teljesítette annak ellenére, hogy az nagy számban tartalmazott az összefonódás elbírálásához szükséges adatot.
69. A fentiekből következően - ha a jogsértés mégis megerősítésre kerülne - a bírságösszeg csökkentése indokolt, legfeljebb jelképes mértékű bírság kerülhetne kirovásra.

IV.

A vizsgálók álláspontja

70. A vizsgálók a fellebbezési eljárás iratait 2020. június 25-én terjesztették a Versenytanács elé (VJ/8-30/2020. számú irat).
71. A vizsgálók kifejtették, hogy az eljárási bírságot kiszabó végzésben foglaltakat változatlanul fenntartják, álláspontjuk szerint az M-RTL nem tárt a GVH elé olyan információt, amely a bírság indokoltságát megkérdőjelezné. Mindezek alapján a vizsgálók a fellebbezést nem tartották alaposnak, a VJ/8-21/2020. számú végzés kijavítását, kiegészítését, módosítását vagy visszavonását nem látták indokoltnak.

V.

Jogi háttér

72. A Tpvt. 46. § (1) bekezdése szerint a versenyfelügyeleti eljárásra az e törvényben foglalt rendelkezéseket kell alkalmazni.
73. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) rendelkezéseit a versenyfelügyeleti eljárásban akkor kell alkalmazni, ha azt a Tpvt. kifejezetten előírja.
74. A Tpvt. 46. § (2) bekezdés a) pontja szerint az Ákr. rendelkezéseit kell alkalmazni az e törvényben foglaltakkal összhangban az eljárás alapelveire.
75. Az Ákr. 6. § (1) bekezdése értelmében az eljárás alá vont köteles jóhiszeműen eljárni. Az Ákr. 6. § (2) bekezdése szerint senkinek a magatartása nem irányulhat a hatóság megtevesztésére vagy a döntéshozatal, illetve a végrehajtás indokolatlan késleltetésére.
76. A Tpvt. 43/J. § (1) bekezdése alapján a Tpvt. 24. §-a szerinti összefonódás-bejelentést a Gazdasági Versenyhivatal által közzétett formátumú, megfelelően kitöltött összefonódás-bejelentési űrlapon kell benyújtani. Az összefonódás-bejelentésnek az elintézéséhez szükséges valamennyi tény, adatot tartalmaznia kell, és ahhoz csatolni kell az űrlapban megjelölt iratokat.
77. A Tpvt. 64/B. § (1) bekezdése szerint a vizsgáló felhívására az ügyfél köteles közölni a tényállás tisztázásához, illetve az eljárás eredményes lefolytatásához szükséges adatot, ideértve a személyes és – ha az érintett adat védelmét szabályozó törvény azt nem zárja ki – a védett adatot is.

78. A Tpt. 61. § (1) bekezdése alapján eljárási bírság szabható ki azzal szemben, aki az eljárás során olyan cselekményt végez, vagy olyan magatartást tanúsít, amely az eljárás elhúzására, a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányul vagy azt eredményezi, vagy kötelezettségét egyébként önhibájából megszegi.
79. Az Ákr. 64. § (2) bekezdése szerint, ha az ügyfél vagy képviselője más tudomása ellenére az ügy szempontjából jelentős adatot valótlanul állít vagy elhallgat, illetve, ha a kötelező adatszolgáltatás körében adatszolgáltatási kötelezettségét nem teljesíti, eljárási bírsággal sújtható.
80. A Tpt. 61. § (3) bekezdése alapján vállalkozás esetében az eljárási bírság legkisebb összege vállalkozás esetében kétszázezer, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötvenezer forint, legmagasabb összege vállalkozás esetében az eljárási bírságot kiszabó végzés meghozatalát megelőző üzleti évben elért nettó árbevétel egy százaléka, vállalkozásnak nem minősülő természetes személy esetében ötszázezer forint. Az eljárási bírság legmagasabb összegének kiszámítására megfelelően alkalmazni kell a 78. § (2) bekezdését.
81. A Tpt. 61. § (6) bekezdése szerint az eljárási bírság kiszabásánál
- a) a jogellenes magatartás súlyát,
 - b) - ha az erre vonatkozó adatok rendelkezésre állnak - az érintett vagyoni helyzetét és jövedelmi viszonyait, továbbá
 - c) az eljárási bírságnak ugyanabban az eljárásban történő ismételt kiszabása esetén az előző bírságolások számát és mértékét
- kell figyelembe venni.
82. A Tpt. 78. § (2) bekezdése alapján a bírság legmagasabb összegének meghatározásakor a nettó árbevételt a határozat meghozatalát megelőző üzleti évre vonatkozó éves beszámoló vagy egyszerűsített éves beszámoló alapján kell meghatározni.
83. A Tpt. 80/I. §-a és 82. § (1) bekezdése alapján a versenyfelügyeleti eljárásban hozott vizsgálói végzéssel szembeni jogorvoslatra – a Tpt. XII. Fejezetében nem szabályozott kérdésekben – az Ákr. rendelkezéseit kell megfelelően alkalmazni azzal, hogy a fellebbezést az eljáró versenytanács bírálja el.
84. Az Ákr. 112. §-a szerint a hatóság végzése ellen önálló jogorvoslatnak akkor van helye, ha azt törvény megengedi, egyéb esetben a végzés elleni jogorvoslati jog a határozat, ennek hiányában az eljárást megszüntető végzés ellen igénybe vehető jogorvoslat keretében gyakorolható.
85. Az Ákr. 116. § (1) bekezdése szerint az ügyfél, vagy akire a döntés rendelkezést tartalmaz, az elsőfokú döntés ellen akkor fellebbezhet, ha azt törvény kifejezetten megengedi.
86. Az Ákr. 116. § (3) bekezdés f) pontja szerint önálló fellebbezésnek van helye az eljárási bírságot kiszabó végzés ellen.
87. Az Ákr. 117. § (1) bekezdés szerint ha a hatóság a döntést nem nyilvánította azonnal végrehajthatónak, a fellebbezésnek a döntés végrehajtására halasztó hatálya van.
88. Az Ákr. 119. § (4) bekezdése értelmében a fellebbezést a másodfokú hatóság bírálja el, amely a fellebbezéssel megtámadott döntést és az azt megelőző eljárást megvizsgálja. A másodfokú hatóság eljárása során nincs kötve a fellebbezésben foglaltakhoz. A 119. § (5) bekezdés szerint a másodfokú hatóság a döntést helyben hagyja, a fellebbezésben hivatkozott érdeksérelem miatt, vagy jogszabálysértés esetén azt megváltoztatja vagy megsemmisíti.

89. A Tpvt. 44. § (1) bekezdése szerint a versenyfelügyeleti eljárás a vállalkozások összefonódásának a Tpvt. szerinti vizsgálatára irányuló hatósági eljárás. A versenyfelügyeleti eljárást a (2) bekezdés szerint a Gazdasági Versenyhivatal folytatja le.

VI.

Jogi értékelés

90. Az eljáró versenytanács előljáróban (a jelen végzés 3-4. pontjaiban foglaltak alapján) megállapítja, hogy a fellebbezést az annak előterjesztésére nyitva álló határidő alatt, az arra jogosult nyújtotta be, és a kérelmező a törvény szerint meghatározott mértékű fellebbezési illetéket leróta.
91. Az eljáró versenytanács elsődlegesen megjegyzi, hogy a kérelem értékelése során a jogszabályi rendelkezések mellett a Közleményben rögzített joggyakorlatra és elvekre volt figyelemmel.
92. Az eljáró versenytanács a megtámadott végzés indokolásának megismétlése nélkül megállapítja, hogy a megtámadott végzés megfelelően bemutatta a tényállást, tényállás feltárásának megghiúsítására való irányultság, valamint az eljárás elhúzása és a bírság összegének meghatározása tekintetében mérlegelt tényeket.

A fellebbezéssel kapcsolatos eljáró versenytanácsi álláspont

93. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint a Végzés helyesen állapította meg, hogy a Kérelmező magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult, valamint az eljárás elhúzását eredményezte az alábbiakra tekintettel.

A valós tényállás feltárásának megghiúsítására való irányultság

94. A Közlemény 36-39. pontjai szerint a bírói gyakorlat alapján a valós tényállás felderítésének megghiúsítására irányultság akkor állapítható meg, ha a kötelezett jobb tudomása ellenére, illetve alapos ok nélkül nem teljesítette megfelelően vagy tagadta meg az adatszolgáltatást. Az adatszolgáltatásra kötelezett alapos ok nélkül tagadja meg, vagy nem teljesíti megfelelően az adatszolgáltatást például, ha

- egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tesz;
- megtagadja az adatszolgáltatási kötelezettség teljesítését, ideértve azt az esetet is, amikor a megtagadás alapjául pusztán a hatóság hatáskörének hiányára hivatkozás szolgál (a bíróság kiemelte, hogy abban az esetben, ha az eljárás alá vont vállalkozás akár csak egyetlen, az eljárás szempontjából kulcsfontosságú információt elhallgat, azzal a tényállás tisztázását veszélyezteti);
- ha a kötelezett nem teljes körű nyilatkozatot tesz, valamely körülményt elhallgat;
- a feltett kérdések szükségtelenségére, irrelevanciájára hivatkozik.

95. Jelen esetben a Kérelmező nem teljes körű nyilatkozatot tett, és a feltett kérdések szükségtelenségére, irrelevanciájára hivatkozott, miközben annak ellenére nem nyújtott be adatokat, hogy tisztában volt a GVH által elvárt adatok körével, rendelkezett is azon adatokkal és azok benyújtására jelentős határidőhosszabbítást kért és kapott.

96. A vizsgálók a bíróság által elrendelt eljárásban a GVH által a Tpvt. 24. § szerinti összefonódás-bejelentéshez alkalmazott összefonódás-bejelentési űrlap kitöltésére hívták fel a Kérelmezőt. Kérték továbbá, hogy a tranzakció részletes bemutatása végett válaszolja meg a GVH honlapján megtalálható összefonódás-bejelentési űrlap kitöltési útmutatójának „Részletes piacelemzés” elnevezésű részében található kérdéseket - a tervezett összefonódás által érdemben érintett

piacokra, valamint a tervezett tranzakció piaci hatásaira vonatkozóan, valamint, hogy küldjön meg minden, a tervezett tranzakció és annak versenyhatásai, valamint az érintett piac ismertetése céljából lényegesnek tekinthető és az összefonódás-bejelentési űrlap kötelezően csatolandó mellékleteként feltüntetett dokumentumot (pl.: piaci részesedést alátámasztó dokumentumok, piackutatások, stb.). Emellett kérték, nyilatkozzon, hogy történt-e módosítás a tervezett tranzakció alapjául szolgáló Üzletrész Átruházási Szerződésben a VJ/87/2016. számú eljárásban benyújtott változathoz képest, amennyiben igen, nyújtsa be a szerződés jelenleg hatályban lévő változatát.

97. Az eljáró versenytanács szerint a GVH által alkalmazott űrlap V. fejezete és az űrlap útmutatójának 75-76. pontja alapján is egyértelmű, hogy a korábbi versenyjogi gyakorlatban felmerült piacdefiníciókra tekintettel kell lenni és minden ilyen reálisan szóba jövő piac esetében meg kell adni az űrlap szerinti információkat és adatokat.
98. A Végzés helyesen állapítja meg: a Kérelmező adatszolgáltatásából is kitűnik, hogy tisztában volt azzal a ténnyel, hogy a GVH korábbi gyakorlatában milyen adatok alapján és milyen piacdefiníció mellett vizsgálta a jelen ügyben érintett piacokat. Az előzmény VJ/87/2016. eljárásban benyújtott űrlapban kifejezetten hivatkozott arra, hogy a televíziós hirdetési piac esetében a nézettség alapú részesedési adatokat az országos kereskedelmi csatornák és kiegészítő csatornák szerinti bontásban a GVH előzetes egyeztetésen elhangzott kifejezett kérésére nyújtja be. A Kérelmező számára az előzmény eljárásban a teljes körűvé nyilvánításról rendelkező VJ/87-7/2016. számú végzés alapján is egyértelmű kellett legyen, hogy a GVH nézettség és árbevétel adatok alapján is vizsgálja a piacot, valamint hogy a GVH – a felek ezirányú álláspontja ellenére is – a korábbi gyakorlatát tekinti kiindulópontnak, amelyet csak részletes vizsgálatban tud újraértékelni.
99. A hirdetési adatok kapcsán a Kérelmező az űrlapban egyáltalán nem adott meg árbevétel alapú piaci részesedéseket, így irreleváns azon hivatkozása, hogy a részletes versenytársi bontásra vonatkozó adatok a korábbi űrlapban sem kerültek benyújtásra. Az Űrlap V.4.1. és V.8.1. pontjai (az ott található táblázatok és annak magyarázatai) valamint az űrlap útmutató 93-94. pontjai, valamint 2.56. pontja (és az abban található táblázat) alapján egyértelmű, hogy a piaci részesedést árbevétel alapon kötelező megadni, valamint, amennyiben az árbevétel nem megfelelő egy megfelelő mérőszám (pl. egy természetes mértékegység vagy kapacitás) alapján számítva is. A televíziós piac esetében pedig a megfelelő mérőszám nyilvánvalóan (a Kérelmező által is elismerten és a GVH gyakorlata szerint is) a nézettség, online felületek esetében a látogatottság. A Kérelmező annak ellenére, hogy a kért adatok rendelkezésére állnak nem szolgáltatott megfelelő adatokat, illetve a szolgáltatott adatokat olyan formában nyújtotta be a vizsgálat számára, hogy azokból nem következtethető és számítható ki egyértelműen a szükséges és hiányolt, piaci részesedésekre vonatkozó számadat. Nem helytálló a Kérelmező azon érvelése, hogy a GVH számára minden adat rendelkezésre állt, vagy könnyen előállítható lett volna. Az árbevételi adatok hiányában a megfelelő árbevétel alapú részesedések nem voltak előállíthatóak, a nézettségi adatok sem álltak rendelkezésre az elvárt kategóriákra és a GVH számára nem nyilvánvaló, hogy az M-RTL által beadott adatokból hogyan lett volna előállíthatóak. Hangsúlyozza az eljáró versenytanács, hogy az adott piacról információkkal rendelkező, a piaci mérési módszertant, a speciális mérőszámok tartalmát, összevonási lehetőségeit ismerő Kérelmezőnek kellett volna a megfelelő adatokat szolgáltatania, és nem azt elvárnia, hogy hiányos adatok alapján a GVH maga fogja azokat előállítani, becsülni.
100. Abban is egyetértett az eljáró versenytanács a Végzéssel, hogy az adatszolgáltatásra kötelezett nem teljesítette megfelelően az adatszolgáltatást és nem töltötte ki megfelelően az űrlapot abban a tekintetben sem, hogy válaszában egymásnak ellentmondó nyilatkozatokat tett, ezáltal a benyújtott adatok alapján nem lehet pontosan megállapítani, hogy mely vállalkozás rendelkezik irányítási joggal az összefonódás tárgyát képező online portfólió felett, vagyis mely vállalkozás, illetve vállalkozásrész tekinthető az összefonódás tárgyának, annak mi a pontos tartalma. Az űrlap

kérdései (különösen pl.: I. Az összefonódás-bejelentés tárgya, II. Az összefonódás résztvevői, IV. Az összefonódás leírása fejezetekben) alapján a Kérelmezőnek a tranzakció aktuális tárgya, illetve a céltársaság kapcsán megfelelően és az aktuális állapot szerint nyilatkoznia kellett volna. Ugyanakkor a Kérelmező az űrlapban ellentmondásos válaszokat adott, így nem volt egyértelmű, hogy a Central Digitális Média Kft. megszűnését követően mely vállalkozást/vállalkozásrészt tekintik a tranzakció céltársaságának, az pontosan milyen elemeket tartalmaz; ahogyan az sem, hogy a Tpvt. 23. § (1) bekezdése a) vagy b) pontja szerinti tranzakcióról van-e szó [ha megszűnt az eredeti vállalkozás, akkor mely vállalkozás feletti irányításszerzésről van szó; az űrlap portfólióra (II. és IV. fejezet) hivatkozik, de a vállalkozásrész feltételeinek teljesülése kapcsán a V.2. d) pontban azt jelzi „nem alkalmazandó”]; az eredeti szerződéshez képest milyen változások történtek, mennyiben helytálló a benyújtott űrlap IV.2. pontjában jelzettek szerint, hogy az „Előzmény Eljárásban benyújtottak változatlanul irányadóak”. Ezen kérdések tisztázására tehát újabb adatkérés vált szükségessé.

101. A céltársasággal és így a tranzakcióval kapcsolatos ellentmondásokkal kapcsolatban az eljáró versenytanács kiemeli, hogy az eredeti kérelemben foglaltak teljesítése jogilag lehetetlen, hiszen a korábbi kérelemben megjelölt céltársaság már nem létezik, beolvadással megszűnt. A Jogalkalmazási Közlemény¹⁶ 193. pontja alapján az összefonódás értékelése kapcsán lényeges kérdés, hogy történt-e változás a tranzakciót létrehozó szerződésben, így vizsgálendő, hogy az összefonódást eredményező akaratgyezségben, illetve az annak létrejöttében közreható lényeges körülményekben következett-e beváltozás. Téves és a bírósági gyakorlattal ellentétes a Kérelmező hivatkozása, hogy a vizsgálatnak nem kellene az időközben bekövetkezett változásokra tekintettel lennie, a közigazgatási hatóság ugyanis a döntéshozatalkor fennálló tények alapján köteles határozni.¹⁷ Ezzel összhangban a Jogalkalmazási Közlemény 195. pontja szerint az összefonódás hatásainak értékelését a döntés meghozatalakor fennálló tények (így adott esetben megváltozott vállalkozáscsoport-struktúra) figyelembe vételével kell elvégezni és ugyanígy kell eljárni a megismételt eljárásban is.
102. Hangsúlyozza az eljáró versenytanács, hogy az érintett piacok, a tranzakció tárgya, céltársasága vonatkozásában hiányolt adatok nem tekinthetők vélemény típusú információknak, így megalapozatlanul hivatkozik a Kérelmező arra fellebbezésében, hogy a GVH az eltérő véleménye miatt bírságolta volna. Az, hogy a Kérelmező nem ért egyet a vizsgálat álláspontjával még nem tekinthető jogsértőnek, azonban az a magatartás, hogy megtagadja az elvárt lényeges adatok benyújtását, illetve saját szubjektív véleménye alapján dönt arról, hogy az eljárás lefolytatásához milyen adatokra van szükség, illetve önkényesen a hatóság által elvártnál szűkebben határozza meg a ténylegesen benyújtásra kerülő adatok körét, már jogsértőnek tekinthető.
103. A fentiek alapján az eljáró versenytanács megállapítja, hogy a vizsgálók helyesen állapították meg, hogy a kérelmező magatartása a valós tényállás feltárásának megghiúsítására irányult.

Az eljárás elhúzásának eredménye

104. A Közlemény 41. pontja szerint az eljárás elhúzását eredményezi különösen, amikor a kötelezett az adatszolgáltatási kötelezettségnek nem tesz eleget határidőben, ehhez kapcsolódóan a

¹⁶ A Gazdasági Versenyhivatal elnökének és a Gazdasági Versenyhivatal Versenytanácsa elnökének 1/2019. közleménye

¹⁷ Az alperes által felhozottakat - amellet, hogy maga is ésszerűtlennek tartotta - a Pp. 339/A.§-a egyértelműen cáfolja, hiszen e rendelkezés értelmében a határozatot a meghozatalakor fennálló tények alapján kell felülvizsgálni. Más szavakkal ez azt jelenti, hogy a közigazgatási hatóság a döntéshozatalkor fennálló tények alapján köteles határozni. Sem a Pp., sem a Ket. nem ad ettől eltérő szabályt a megismételt eljárásban hozott határozatokkal kapcsolatban. A tényállás egy megismételt eljárásban is a döntéshozatalhoz szükséges tények összességét jelenti, amelynek megállapítása mindig a hatóság feladata. Ennélfogva az alperesnek a meghozatalakor fennálló tények alapján kell döntenie az új eljárásban hozandó határozatában, így a 2008. december 9-e óta bekövetkezett változásokat is köteles figyelembe venni. Indokolásának tartalmaznia kell - a fentiek szerint - a Ket. 72.§-ának (1) bekezdés e) pontjában foglaltakat. (Fővárosi Ítéltábla 2. Kf. 27. 604/2011/7. számú ítélete a VJ/158/2008. ügy kapcsán).

kötelezett magatartása folytán további eljárási cselekmények (pl. újabb adatkérés, jogsegély kérelem kiküldése, meghallgatások elrendelése) foganatosítása válik szükségessé. Ebben az esetben a magatartás e célra irányultságának külön megállapítása nem szükséges. Amennyiben tehát a magatartás következtében megvalósul az eljárás elhúzása, az eljárási bírság kiszabható, függetlenül attól, hogy az adott magatartás ténylegesen az eljárás elhúzására irányult-e. Ugyanakkor a magatartás és az eredmény közötti ok-okozati összefüggés fennálltának követelményére tekintettel szükséges az is, hogy az adott magatartás miatt ténylegesen is bemutatható módon később kerülhet csak sor bizonyos eljárási cselekmények megtételére. Több ügyfeles ügyekben az eljárás elhúzásának eredménye akkor állapítható meg, ha bizonyítható, hogy az eljárás elhúzódásának eredménye az adott ügyfél magatartására vezethető vissza.

105. Az eljárás elhúzásának eredménye kapcsán az eljáró versenytanács álláspontja szerint a vizsgálói végzés helytálló volt és megfelelt a Közlemény 41. pontjában foglalt feltételeknek: az eljárás szempontjából lényeges kérdések nem megfelelő megválaszolása miatt az NMHH Mediatanácsának megkeresése nem volt lehetséges és újabb adatkérést volt szükséges kibocsátani (a további eljárási cselekmény szükségességét rögzítette a Végzés, annak megvalósítására, az adatkérő végzés kibocsátására pedig közvetlenül a Végzés meghozatalát követően került sor, VJ/8-22/2020 számon).
106. Az eljáró versenytanács kiemeli, hogy a fellebbezésben előadottakkal ellentétben – ahogyan azt a Végzés egyértelműen megállapította – az eljárás elhúzódásának eredményét, mint fordulatot az NMHH Mediatanácsának, mint szakhatóságnak a megkeresésével összefüggésben tartotta megállapíthatónak, a piacdefinícióval kapcsolatos adatok hiányos megküldését a Végzés csak a valós tényállás feltárásának megghiúsulására irányuló magatartásként értékelte. Megállapítható, hogy a GVH a Kérelmező adatszolgáltatásának ellentmondásossága miatt nem tudott intézkedni a Mediatanács megkereséséről, mivel azt megelőzően további adatkérés foganatosítása vált szükségessé. Ennek fényében kijelenthető, hogy a Kérelmező magatartása és az eljárás elhúzódása, mint eredmény között megállapítható az ok-okozati összefüggés. A Kérelmező érvelésével szemben az eljáró versenytanács kiemeli, hogy az irányadó bírói gyakorlat értelmében az eljárás elhúzódása tényként állapítható meg, ha a kötelezett magatartása folytán további eljárási cselekmények foganatosítása válik szükségessé.¹⁸
107. A médiaszolgáltatásokról és a tömegkommunikációról szóló 2010. évi CLXXXV. törvény (továbbiakban: Mttv.) 171. § (1) bekezdése szerint a *Gazdasági Versenyhivatal köteles a Mediatanács állásfoglalását beszerezni az olyan vállalkozások közötti összefonódásnak a tisztességtelen piaci magatartás és a versenykorlátozás tilalmáról szóló 1996. évi LVII. (a továbbiakban: Tptv.) 24. § szerinti összefonódás-bejelentés elintézéséhez, amely vállalkozások vagy a Tptv. 15. § szerinti érintett legalább két vállalkozáscsoport tagjai szerkesztői felelősséget viselnek, és amelyek elsődleges céljai a médiatartalom nyilvánossághoz való eljuttatása valamely elektronikus hírközlő hálózaton vagy nyomtatott sajtóterméken keresztül.* A Kérelmező által hivatkozott körülmények – miszerint a Mediatanácsnak saját hatásköre és tényállásfeltárási eszközei vannak és hogy az előzmény VJ/87/2016. számú eljárásban már szakhatósági eljárást folytatott – irrelevánsak a GVH ugyanis nem a Mediatanács eljárásához szükséges speciális adatokat kívánt beszerezni a Mediatanács megkeresése előtt, hanem az összefonódás aktuális tárgyát, az abban részes feleket kívánta tisztázni, amely az Mttv. 171. § (1) bekezdése alapján szükséges előfeltétele a Mediatanács megkeresésének. Annak értékelése ugyanis, hogy a Tptv. szerinti értelemben összefonódásra kerül-e sor és hogy annak mely felek a Tptv. 15. § szerinti értelemben független résztvevői a GVH és nem a Mediatanács hatáskörébe tartozó kérdés. A Jogalkalmazási Közlemény fentebb hivatkozott 193-195. pontjai is alátámasztják, hogy eljárás

¹⁸ Lásd pl. Föv. Tvsz. 7.Kpk.45.029/2010/4., 7.Kpk.45.059/2010/2. sz. végzései

közben és értelemszerűen megismételt eljárás esetében az alapeljárásbeli állapothoz képest is vizsgálendő az összefonódás értékelésekor, hogy a felek akarategyezségében, az annak létrejöttében közreható lényeges körülményekben, illetve az összefonódás tárgyában történt-e lényeges változás.

A bírság mértékének meghatározása

108. Az eljáró versenytanács az eljárási bírság összegének meghatározását is megfelelőnek tartja. Egyrészt megfelelően tükrözi az adatszolgáltatásban meg nem adott adatok jelentőségét, másrészt a megtámadott végzésből jól látszik, hogy a vizsgáló milyen egyéb releváns szempontokat vett figyelembe és az eljárási bírság kiszabásának alapjául szolgáló magatartás összes körülményeit figyelembe véve hozta meg döntését.
109. Az eljáró versenytanács nem ért egyet a Kérelmező azon álláspontjával, hogy nem vehető figyelembe súlyosító körülményként az, hogy a Kérelmező magatartása a tényállás feltárásának megghiúsulására irányult és egyúttal az eljárás elhúzását eredményezte, ez a körülmény ugyanis a Tptv. 61. § (1) bekezdése szerint az eljárási bírság kiszabására okot adó indok. A Közlemény 66. pontjának megfelelően a jogsértés súlyosságát (azaz a Tptv. 61. § (6) bekezdés a) pont szerinti bírságszámítási szempontot) ugyanis befolyásolja, hogy az milyen típusú és fokozatú magatartásokkal valósult meg és a Végzés erre megfelelően kitért.
110. Azzal is egyetért az eljáró versenytanács, hogy az összefonódások vizsgálatára irányuló versenyfelügyeleti eljárások esetében kiemelt fokkal veendő figyelembe, ha az ügyféli státuszban lévő társaságok adatszolgáltatási kötelezettségük ellenére hiányos, nem teljes körű adatot és információt nyújtanak be a GVH számára. A Közlemény 67. pontjának megfelelően, helytállóan vette figyelembe azt is a Végzés, hogy a kért adatok más forrásból nem, vagy csak jelentős nehézség árán szerezhetők be, valamint hogy a Kérelmező az adatszolgáltatási kötelezettségét annak ellenére nem teljesítette megfelelően, hogy annak teljesítésére – kérelmére – határidő-hosszabbítást kapott.
111. A Közlemény 69. pontjának megfelelően vette a Végzés enyhítő körülményként figyelembe, hogy a Kérelmező csak részben nem teljesítette adatszolgáltatási kötelezettségét.
112. Az eljáró versenytanács álláspontja szerint jelen eljárási bírsággal összefüggésben nincs jelentősége annak, hogy a VJ/87/2016. számú eljárásban milyen magatartást tanúsított. A jelen eljárásban tanúsított magatartás kapcsán az eljáró versenytanács álláspontja szerint megállapítható, hogy az űrlap kitöltésére felhívó adatkérés teljesítése hiányos volt és a Kérelmező nem tanúsított olyan együttműködést a releváns időszakban, amely enyhítő körülményként figyelembe vehető lett volna. A Kérelmező azon véleménye pedig, hogy az adatkérés „*nagy számban tartalmazott az összefonódás elbírálásához sürgős adatot*” ismételten a Kérelmező azon téves – az eljárási bírság kiszabását szükségessé tevő magatartásában is megnyilvánuló – megközelítésére utal, hogy a Kérelmező maga képes és jogosult eldönteni milyen adatok szükségesek egy eljárás lefolytatásához.
113. A bírság meghatározása során az eljáró versenytanács álláspontja szerint a Végzés megfelelően értékelte a Kérelmező vagyoni helyzetét, jövedelmi viszonyait (Tptv. 61. § (6) bekezdés b) pont) és azt is, hogy nincs szó ismételt jogsértésről és így a Tptv. 61. § (6) bekezdés c) pont szerinti szempont nem releváns.
114. Figyelembe véve az eljárási bírságra okot adó hiányosságok jellegét és mértékét is, az eljáró versenytanács összességében arányosnak és megfelelőnek tartotta a bírságösszeg meghatározásának módszerét is.
115. A fentiekre tekintettel az eljáró versenytanács álláspontja szerint a jogorvoslati kérelem megalapozatlan, ezért az eljáró versenytanács a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

VII.

Eljárási kérdések

116. A GVH hatáskörét a versenyfelügyeleti eljárásra a Tpv. 45. §-a, illetékességét a Tpv. 46. §-a állapítja meg.
117. A Tpv. 82. § (1) bekezdés kimondja, hogy a vizsgáló önálló jogorvoslattal megtámadható végzésével szembeni jogorvoslatra a fellebbezés szabályait kell alkalmazni azzal, hogy a fellebbezést az eljáró versenytanács bírálja el. A (3) bekezdés alapján a fellebbezést az eljáró versenytanács tárgyaláson kívül bírálja el harminc napon belül; ezt a határidőt a Versenytanács elnöke indokolt esetben annak letelte előtt egy alkalommal, legfeljebb harminc nappal meghosszabbíthatja. Az (5) bekezdés szerint az eljáró versenytanács önálló jogorvoslattal támadható végzése a végzés közlésétől számított nyolc napon belül támadható meg közigazgatási perben.
118. Jelen végzés ellen jogorvoslati jog az Ákr. 116. §-ának (3) bekezdésén alapul.
119. Az általános közigazgatási rendtartásról szóló törvény és a közigazgatási perrendtartásról szóló törvény hatálybalépésével összefüggő egyes törvények módosításáról szóló 2017. évi L. törvénnyel módosított, a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 157. §-a alapján a 2018. január 1-jét követően a közigazgatási szervnél előterjesztett keresetlevél és egyéb beadványok elbírálása során a Kp. rendelkezései az irányadók.
120. A Kp. 29. §-ának (1) bekezdése az elektronikus kapcsolattartásra a polgári perrendtartás szabályait rendeli megfelelően alkalmazni. A Pp. 608. §-ának (1) bekezdése szerint az elektronikus ügyintézés és a bizalmi szolgáltatások általános szabályairól szóló 2015. évi CCXXII. törvény (a továbbiakban: E-ügyintézési tv.) alapján elektronikus úton történő kapcsolattartásra kötelezett minden beadványt kizárólag elektronikusan - az E-ügyintézési tv.-ben és végrehajtási rendeleteiben meghatározott módon - nyújthat be a bírósághoz.
121. Az E-ügyintézési tv. 9. §-ának (1) bekezdése alapján elektronikus ügyintézésre köteles az államigazgatási szerv feladat- és hatáskörébe tartozó ügyben ügyfélként eljáró gazdálkodó szervezet és annak jogi képviselője.
122. A Kp. 39. §-ának (1) bekezdése szerint a keresetlevelet - ha törvény eltérően nem rendelkezik - a vitatott közigazgatási cselekmény közlésétől számított harminc napon belül kell a vitatott cselekményt megvalósító közigazgatási szervhez benyújtani.
123. A Kp. 39. §-ának (6) bekezdése szerint – ha törvény eltérően nem rendelkezik – a keresetlevél benyújtásának a közigazgatási cselekmény hatályosulására halasztó hatálya nincs.
124. Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 37. § (1) bekezdése szerint a bírósági eljárásért az Itv.-ben megállapított illetéket kell fizetni.
125. Az Itv. 45/A. § (2) alapján az illeték alapjára a 39-41. §-ban foglaltakat, az illeték mértékére a 42. §-ban foglaltakat kell alkalmazni a marasztalási perben, valamint akkor, ha az eljárás tárgya adó-, illeték-, adójellegű kötelezettséggel, társadalombiztosítási járulék- vagy vámkötelezettséggel, versenyfelügyeleti üggyel, sajtótermékkel és a panaszügyek kivételével médiaszolgáltatással, továbbá elektronikus hírközléssel vagy közbeszerzéssel kapcsolatos. Az Itv. 62. § (1) bekezdés h) pontja alapján a közigazgatási bírósági eljárásban a felet illetékfeljegyzési jog illeti meg.
126. Az Itv. 59. § (1) bekezdése szerint az, akit tárgyi illetékfeljegyzési jog illet meg, mentesül az illeték előzetes megfizetése alól. Ilyen esetben az illetéket, akit a bíróság erre kötelez.

Budapest, 2020. június 30.

Dudra Attila s.k.
előadó versenytanácsstag

Dr. Tóth András s.k.
a Versenytanács elnöke,
versenytanácsstagként eljárva

dr. Kuritár Dávid s.k.
versenytanácsstag